

**COUNCIL OF
THE EUROPEAN UNION**

Brussels, 9 September 2005

11858/05

LIMITE

COPEN	132
EJN	50
EUROJUST	54

NOTE

from :	Greek delegation
to :	Delegations
Subject :	Decisions of Supreme Courts and Constitutional Courts concerning the European Arrest Warrant

Delegations will find for their information in Annex A a summary of a decision of the Supreme Court of Greece concerning the European Arrest Warrant and in Annex B the Decision.

Penal Decisions (in Council) of the Supreme Court relevant to the European Arrest Warrant

A. According to decision Nr. 1324/2005, it was judged that the conditions in conformity with the law 3251/2004 about the execution of the European Arrest Warrant were met. The above mentioned arrest warrant was issued by a French Judicial Authority against the French national sought, sentenced in two years imprisonment for deceitful distortion of truth in document in recidivism, as well as for distortion and counterfeiting of a check in recidivism – acts which are regarded to have been committed in France and are provided for and punished by the French Penal Code and the Monetary and Economic Code of France by seven years imprisonment. According to the same decision, it was judged that in conformity with the law 3251/2004 the verification of the dual criminality was not necessary (on the basis of the French and the Greek law), since the above mentioned acts are punishable in the issuing State by a custodial sentence for a maximum of at least three years period.

B. The decision Nr. 1255/2005 refers to the conditions, under which, according to the law 3251/2004, the competent Greek Judicial Authorities shall execute a European Arrest Warrant, issued by the judicial authorities of a Member – State of the European Union against a person, who is found in the Greek territory and is sought for by the Authorities of the issuing state within the framework of criminal proceedings. More specifically, as for the refusal of the warrant's execution in case where, according to the Greek Penal Law, an offence has been committed in whole or in part in the Greek territory or in place treated as such, the above mentioned decision accepted that the relevant provision of article 11 g of the same law is also applied on cumulative crimes, but is not applied in the case where more, separate – even similar acts – are not connected with each other to the identity of the perpetrator's decision to execute them. The decision also accepted that the place where, according to the Greek Penal Code, the crime of fraud was committed, is Greece, if it is there, where only the criminal act took place, that is the presentation of false facts as true, or the unlawful concealment of true facts or part of them, or if it is in Greece where even one of the results of the act took place. Based on the conditions already stated, the Court decided, on the one hand, that five out of six acts of fraud and attempted fraud were separate and each one of them fulfilled the objective substance of a crime; therefore, the warrant had to be executed as far as these acts were concerned. It should be noted that these acts seem to have been committed out of Greece and for these acts a European Arrest Warrant was issued against the sought German national by the German Judicial Authorities. On the other hand, the Court decided that the warrant shouldn't be executed regarding one of the acts of fraud, which was not separate according to the already

mentioned meaning and which seems to have been committed in Greece.

C. The decision Nr. 924/2005 sets forth the notion, the type, the content as well as the issuing conditions of the European Arrest Warrant according to the law 3251/2005, as well as on the basis of the same law, the conditions of execution of the warrant by the Greek Judicial Authorities, according to what was stated in point B. With this decision it was judged that the legal conditions necessary for the execution of European warrants issued by the Hungarian Judicial Authorities against the sought Hungarian nationals were met. According to the Hungarian law, they have been prosecuted for the acts of misappropriation and fraud, which seem to have been committed in the years 1997 and 1998. More specifically, it was judged that these offences had not been statute – barred for the eight years period provided for by the Hungarian law. This statute – barred period had been interrupted in 14 – 8 – 2000 with the issuing of the initial (internal) arrest warrants. It was also decided that the issuing of these warrants was not against the fundamental rights and the principles laid down in the Constitution and the European Convention on Human Rights (article 1, paragraph. 2, Law 3251/2004) nor had they been issued for the purpose of prosecuting and punishing the sought persons on the grounds referred to in article 11e of the same law (relevant to his/her sex, religion, ethnic origin, nationality, language, political convictions, sexual orientation or his/her actions for freedom). Finally, it was also judged that the execution of these warrants shouldn't depend on the condition that the sought persons, after being heard by the Hungarian Judicial Authorities, will be returned to Greece, in order to serve the sentences that may be imposed on them in the Greek prisons (article 13, paragraph. 3 of the same law).

D. According to the decision 591/2005 it was judged that the legal conditions concerning the execution of the European Arrest Warrant were met. This arrest warrant was issued by the Spanish Judicial Authorities against the sought person for a child's seduction (younger than 10 years old). The seduction seems to have been committed in Spain and is punished by the Spanish law with a maximum of at least three years penalty and by the Greek Penal Code by ten years imprisonment. It was also judged that the warrant's execution was not opposite to any of the Constitution's provisions and especially to article 5, paragraph. 2 and 4, given the fact that the sought person was a Greek national as well as that the warrant had not been issued against him (as priest of the Orthodox Church) aiming at his prosecution or punishment, because of his religion (articles e, f and h, Law 3251/04).

E. Finally, the decisions Nr. 504, 857 and 1176/2005 deal with the discussion's postponement of cases relevant to European Arrest Warrants or the replacement of temporary detention for sought persons. The decision 1325/2005 rejects, for typical reasons, a sought person's appeal against a decision of the Judicial Council of the Court of Appeal, with which the Council had decided for the execution of the relevant warrant.

K.M.

Αριθμός 504/2005
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε' Ποινικό Τμήμα - (σε συμβούλιο)

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Γεωργίλη, Αντιπρόεδρο, Δημήτριο Κιτρίδη, Αθανάσιο Μπρίλλη, Φώτιο Καϋμενάκη – Εισηγητή και Δημήτριο Κανελλόπουλο, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο κατάστημά του στις 18 και 23 Φεβρουαρίου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Βασιλείου Μαρκή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου, για να δικάσει την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου REINHARD GRUNDMANN του WALTER Γερμανού υπηκόου, κατοίκου Γλυφάδας Αττικής και ήδη κρατουμένου στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού, που παραστάθηκε στο ακροατήριο με τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Γεώργιο Σαραντόπουλο και Αθανάσιο Θεοδώρου, κατά της υπ' αριθμ. 3/3-2-2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε την εκτέλεση του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κατά του REINHARD GRUNDMANN του WALTER. Κατά της αποφάσεως αυτής ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών, άσκησε την με αριθμό 13 και ημερομηνία 4/2/2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν ενώπιον του Γραμματέως του Τμήματος Βουλευμάτων του Εφετείου Αθηνών Διαμαντή Δημητρώπουλου η οποία (έφεση) καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 319/2005.

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους του εκκαλούντος-εκζητουμένου, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε: 1. Να αναβληθεί η συζήτηση της παρούσης υπόθεσης, 2. να ζητηθούν από τις αρμόδιες Γερμανικές αρχές συμπληρωματικές πληροφορίες και 3. να γίνει δεκτή η από 8-2-2005 αίτηση του εκκαλούντος και να αντικατασταθεί η προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του 3251/2005, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εκδίδεται με σκοπό της σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου σε πρόσωπο στο οποίο ήδη έχει αποδοθεί η αξιόποινη πράξη να ασκηθεί ποινική δίωξη, ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. Στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και στο άρθρο 9 παρ. 3 αναφέρεται ότι όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος, η δε απόφαση στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 2, εκδίδεται εντός εξήντα ημερών από τη σύλληψη του εκζητουμένου. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 22 του ίδιου νόμου, κατά της παραπάνω οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή το εισαγγελέα εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 451 ΚΠΔ. Ο Άρειος Πάγος σε συμβούλιο αποφαινεται εντός οκτώ ημερών από την άσκηση της έφεσης. Ο εκζητούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του είκοσι τέσσερες ώρες πριν από τη συζήτηση με μέριμνα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στην προκειμένη περίπτωση το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με την υπ' αριθμ. 3/3-2-2005 απόφασή του αποφάσισε υπέρ της εκτέλεσης του υπ' αριθμ. ER I GS 13455/04 από 26-11-2004 εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε από το Πταισματοδικείο του Μονάχου κατά του Γερμανού υπηκόου REINHARD GRUNDMANN και διέταξε τη σύλληψη και κράτηση του. Κατά της αποφάσεως αυτής ο εκζητούμενος άσκησε νομοτύπως και εμπροθέσμως την κρινομένη έφεση, η οποία πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω.

Σύμφωνα με το άρθρο 11 περ. ζ' του ν. 3251/2005, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος, εκτός των άλλων περιπτώσεων, και αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για αξιόποινη πράξη, η οποία θεωρείται κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο ότι τελέστηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο με αυτό τόπο. Σύμφωνα δε με το άρθρο 19 παρ. 2 του ίδιου νόμου, αν η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 2 και 11 έως 13 του παρόντος και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση τήρησης των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των άρθρων 5, 16 και 386 παρ. 1 ΠΚ, επί του εγκλήματος της απάτης, για την αντικειμενική υπόσταση της οποίας, σε τετελεσμένη μορφή, απαιτείται και η επέλευση βλάβης στον παθόντα, τόπος τελέσεώς της είναι τόσο ο τόπος όπου έγινε η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή η αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών, όσο και ο τόπος όπου επήλθε στον παθόντα η βλάβη, καθώς και ο τόπος όπου επήλθαν τα ενδιάμεσα αποτελέσματα, δηλαδή η πλάνη του παραπλανηθέντος και η περιουσιακή διάθεση. Κατά συνέπεια, η Ελλάδα είναι τόπος τελέσεως της όλης απάτης ακόμη και αν στην Ελλάδα έχει πραγματοποιεί μόνο η αξιόποινη συμπεριφορά, δηλαδή η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή η αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών, ή μέρος αυτής ή επήλθε έστω και ένα από τα αποτελέσματα της πράξης. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας, εναντίον του Ραϊνχαρντ Γκρούντμανν, Γερμανού υπηκόου, που γεννήθηκε στις 29-1-1949 στο Χάνταπερ (Wolfenbuttel), εκδόθηκε από την αρμοδία δικαστική αρχή της Γερμανίας το υπ' αριθμ. πρωτ. ER I GS 13455/04 από 26-11-2004 ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να προσαχθεί στη Γερμανία με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για πέντε πράξεις απάτης τετελεσμένες και μία σε απόπειρα, οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 263

παρ. 1 και 3, 22 και 23 του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα με στερητική της ελευθερίας ποινή μέχρι δέκα έτη, όπως οι πράξεις αυτές κατά τα ειδικότερα στοιχεία περιγράφονται στο ένταλμα σύλληψης. Από την περιγραφή αυτή δεν προκύπτει χωρίς αμφιβολία ο τόπος τέλεσης των πράξεων απάτης και απόπειρας απάτης που αποδίδονται στον κατηγορούμενο, ενώ, σύμφωνα με πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το Γραφείο SIRENE Γερμανίας και επισυνάπτονται στο υπ' αριθμ. πρωτ. 1020/36483/2-η/24-1-2005 για τις ίδιες πράξεις, αυτές φέρονται να έχουν τελεστεί στο Μόναχο, στο Βερολίνο, στο Λονδίνο, στη Ρώμη και στην Αθήνα. Ειδικότερα, σύμφωνα με την περιγραφή των πράξεων τόσο στο ένταλμα σύλληψης, όσο και στο έγγραφο του Γραφείου SIRENE, που συνοδεύει το ένταλμα, ο εκζητούμενος φέρεται να έπεισε τους φερομένους ως παθόντες με ψευδείς παραστάσεις ότι είχε τη δυνατότητα, μαζί με το συνεργό του σε μία από τις περιπτώσεις, να τους παράσχει τις αναφερόμενες για τον καθένα υπηρεσίες, κι έτσι αυτοί να του εμβάσουν σε μία περίπτωση από το Λονδίνο και σε άλλες από το Μόναχο, το Βερολίνο και τη Ρώμη τα αναφερόμενα για κάθε περίπτωση και κάθε ένα παθόντα χρηματικά ποσά σε λογαριασμούς που διατηρούσε στην Αθήνα και στη Ρώμη. Δεν προσδιορίζεται όμως με σαφήνεια ο τόπος τελέσεως των αξιόποινων πράξεων που του αποδίδονται, αν και ο τόπος είναι ένα από τα στοιχεία του εντάλματος (άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε' του ν. 3251/2004), και συγκεκριμένα, εφόσον πρόκειται για το έγκλημα της απάτης, δεν προσδιορίζεται ο τόπος που έχει πραγματοποιεί η αξιόποινη συμπεριφορά του εκζητούμενου, δηλαδή αν η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών γινόταν από αυτόν στην Ελλάδα εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος ή στο εξωτερικό. Ενόψει αυτών και του γεγονότος ότι ο εκζητούμενος διαμένει μόνιμα από πολλών ετών στην Ελλάδα (Γλυφάδα Αττικής), όπου και δραστηριοποιείται επαγγελματικά, αλλά και του προβληθέντος ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών και περιλαμβανομένου ως λόγου στην ασκηθείσα από αυτόν έφεση ισχυρισμού ότι δεν επιτρέπεται η εκτέλεση του εντάλματος σύλληψης, αφού οι πράξεις που του αποδίδονται σε κάθε περίπτωση έχουν τελεσθεί στην Ελλάδα και όχι στη Γερμανία, το Δικαστήριο, προκειμένου να διευκρινιστεί το κρίσιμο για την εκτέλεση του εντάλματος ως άνω ζήτημα του τόπου τέλεσης των πράξεων για τις οποίες σκοπείται η άσκηση ποινικής δίωξης από τις Γερμανικές Αρχές, κρίνει, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου του άρθρου 19 παρ. 2

του ν. 3251/2004 , ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις Γερμανικές Αρχές δεν αρκούν, ώστε να αποφασίσει για την εκτέλεση του εντάλματος σύλληψης, και για το λόγο αυτό πρέπει να ζητηθούν, μέσω του εισαγγελέα εφετών, η προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1-3 του ίδιου νόμου, μετά τη σύλληψη του εκζητουμένου και τη βεβαίωση της ταυτότητάς του, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποφασίζει εάν είναι αναγκαίο να τεθεί υπό κράτηση, ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του ή να αφεθεί ελεύθερος με την επιβολή ή μη περιοριστικών όρων. Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να διατάξει την προσωρινή απόλυση του εκζητουμένου και την επιβολή περιοριστικών όρων. Οι περιοριστικοί όροι που επιβλήθηκαν στον εκζητούμενο μπορούν να αντικατασταθούν με κράτηση, αν ανακύψει κίνδυνος φυγής (παρ. 1). Σε περίπτωση που διατάχθηκε η κράτηση του εκζητουμένου ή η επιβολή περιοριστικών όρων, το πρόσωπο αυτό δικαιούται εντός δύο ημερών από την έκδοση της σχετικής διάταξης να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών. Η προσφυγή κατατίθεται στη γραμματεία της εισαγγελίας εφετών και εισάγεται από τον εισαγγελέα στο συμβούλιο το οποίο ορίζει δικάσιμο εντός πέντε ημερών και αφού τον ακούσει αποφασίζει αμέσως αμετάκλητα (παρ. 2). Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποφαινεται και για την κράτηση ή μη του εκζητουμένου ή την επιβολή περιοριστικών όρων (παρ. 3). Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 291 ΚΠΔ, η οποία μπορεί να εφαρμοστεί αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση, συνάγεται ότι ο Άρειος Πάγος, όταν επιλαμβάνεται ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, στα πλαίσια της εξουσίας του να αποφαινεται και επί της προσωρινής κράτησης ή μη του εκζητουμένου ή για την επιβολή περιοριστικών όρων, μπορεί είτε με αίτηση είτε και αυτεπαγγέλτως να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους ή και το αντίθετο, αν ανακύψει κίνδυνος φυγής. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας, ο εκζητούμενος με εντολή του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών συνελήφθη στις 21-1-2005 και όταν προσήχθη ενώπιόν του στις 24-1-2005 αφέθηκε προσωρινά ελεύθερος, συνελήφθη δε στη συνέχεια και κρατείται από 7-2-2005 σε εκτέλεση του εκκαλούμενου βουλεύματος, το οποίο διέταξε τη σύλληψη και προσωρινή του κράτηση. Περαιτέρω προέκυψε ότι ο

εκζητούμενος διαμένει μονίμως στη Γλυφάδα Αττικής σε μισθωμένη οικία από 30-1-1998 μαζί με τη σύζυγό του και το δύο ετών τέκνο τους, είναι διαχειριστής και μόνος μέτοχος της μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΙΝΔΟΑΚΖΙΣ ΕΛΛΑΣ – ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΠΕ» με έδρα τη Γλυφάδα Αττικής, οδός Ν. Ζέρβα, αρ. 62, στην οποία απασχολεί και προσωπικό από πέντε άτομα. Ενόψει αυτών το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος φυγής του εκζητουμένου, μπορεί δε να εξασφαλιστεί η παρουσία του κατά τη νέα συζήτηση της υπόθεσης με την επιβολή περιοριστικών όρων, όπως αυτοί εξειδικεύονται στο εφαρμοζόμενο και στην προκειμένη περίπτωση αναλόγως άρθρο 282 παρ. 2 ΚΠΔ. Επομένως πρέπει να γίνει δεκτή η υποβληθείσα από τον εκζητούμενο αίτηση αντικαταστάσεως της προσωρινής του κρατήσεως με τους αναφερόμενους στο διατακτικό περιοριστικούς όρους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναβάλλει τη συζήτηση για την έκδοση αποφάσεως επί της υπ' αριθμ. 13/4-2-2005 εφέσεως του Ραϊνχαρντ Γκρούντμανν, Γερμανού υπηκόου για να ζητηθούν και να προσκομισθούν μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευση της αποφάσεως αυτής, με επιμέλεια του Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών, οι αναφερόμενες στο σκεπτικό συμπληρωματικές πληροφορίες για τις πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε το υπό εκτέλεση ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και συγκεκριμένα πληροφορίες για τον τόπο τέλεσης των αξιοποιώνων πράξεων που περιλαμβάνονται στο παραπάνω ένταλμα.

Δέχεται την από 8-2-2005 αίτηση του εκκαλούντος – εκζητουμένου Ραϊνχαρντ Γκρούντμανν, Γερμανού υπηκόου, κατοίκου Γλυφάδας Αττικής και ήδη κρατουμένου στις Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού. Και

Αντικαθιστά την προσωρινή κράτησή του με τους περιοριστικούς όρους α) της απαγόρευσης εξόδου από τη Χώρα, 2) της εμφάνισης κάθε ημέρα της εβδομάδος Δευτέρα και Πέμπτη στο Αστυνομικό Τμήμα Γλυφάδας Αττικής και γ) της παροχής εγγυήσεως δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 23 Φεβρουαρίου 2005. Και

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στην Αθήνα στις 23 Φεβρουαρίου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 591/2005
 Το
 Δικαστήριο του Αρείου Πάγου
 ΣΤ' Ποιν.Τμήμα-σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θεόδωρο Λαφαζάνο, Αντιπρόεδρο, Θεόδωρο Μπάκα – Εισηγητή, Σταμάτιο Γιακουμέλο, Νικόλαο Συρόπουλο και Μιχαήλ Δέτση, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1η και στις 8 Μαρτίου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Φωτίου Μακρή (λόγω κωλύματος του Εισαγγελέως) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου Διονυσίου Σταφυλάκη του Στυλιανού, κατοίκου Ρεθύμνου Κρήτης, Έλληνα υπηκόου και προσωρινά κρατουμένου στις Δικαστικές Φυλακές Χανίων, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αντώνιο Βγόντζα, κατά της υπ' αριθμ. 29/2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Κρήτης.

Το Συμβούλιο Εφετών Κρήτης, με την ως άνω απόφασή του αποφάσισε την εκτέλεση του από 23 Δεκεμβρίου 2004 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης των Ισπανικών Δικαστικών Αρχών.

Κατά της αποφάσεως αυτής ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών, άσκησε, στο Κατάστημα της Δικαστικής Φυλακής Χανίων, την με αριθμό και ημερομηνία 18/9 Φεβρουαρίου 2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, ενώπιον της Γραμματέως του Εφετείου Κρήτης Ευδοκίας Παπαδοπούλου, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 320/2005.

Αφού άκουσε τον πληρεξούσιο του εκζητουμένου, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της εφέσεως και του αιτήματος.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κλπ.», σε περίπτωση μη συγκαταθέσεως του εκζητουμένου επιτρέπεται η άσκηση εφέσεως στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον Εισαγγελέα κατά της οριστικής αποφάσεως του συμβουλίου εφετών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από την δημοσίευση της αποφάσεως. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση από τον Γραμματέα Εφετών, στην οποία πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται. Επομένως, η υπό κρίση με αριθμό 18/9-2-2005, ασκηθείσα νομίμως και εμπροθέσμως ενώπιον του αρμοδίου Γραμματέως του Εφετείου Κρήτης, έφεση κατά της 29/8-2-2005 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Κρήτης, με την οποία τούτο απεφάσισε την εκτέλεση του από 23-12-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης των Ισπανικών Δικαστικών Αρχών κατά του εκκαλούντος Διονυσίου Σταφυλάκη, έλληνας υπηκόου, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί στην ουσία.

Κατά το άρθρο 1 του ως άνω νόμου, το Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που εκδίδεται με σκοπό την σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους εκδόσεως του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου σε πρόσωπο στο οποίο ήδη έχει αποδοθεί η αξιόποινη πράξη να ασκηθεί ποινική δίωξη ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ιδίου νόμου ορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του Ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, που περιέχει, ειδικότερα, α) την ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητούμενου, β) το όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής κλπ. συνδέσεως της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος, γ) την μνεία της εκτελεστής δικαστικής αποφάσεως, του εντάλματος συλλήψεως ή της συναφούς διατάξεως δικαστικής αρχής, δ) την φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος, ε) την περιγραφή των περιστάσεων τελέσεως του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνεται ο χρόνος και ο τόπος τελέσεως, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητούμενου στην αξιόποινη πράξη, στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από την νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος και ζ) στο μέτρο του δυνατού, κάθε πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειές της, και ορίζεται ότι το ένταλμα τούτο μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους εκτελέσεώς του. Επίσης, στο άρθρο 9 παρ. 3 ορίζεται ότι όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος, αρμοδία δικαστική αρχή για την έκδοση της αποφάσεως εκτελέσεως του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος, ενώ, κατά την προδιαληφθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 1 του εν λόγω νόμου, κατά της ανωτέρω οριστικής αποφάσεως επιτρέπεται η άσκηση εφέσεως στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον Εισαγγελέα εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας. Εξάλλου, κατά το άρθρο 5 του ιδίου τούτου νόμου, το Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή σε περίπτωση που έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας τα οποία στερούν την ελευθερία για απαγγελθείσες καταδίκες διαρκείας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, αντιστοίχως δε, κατ' άρθρο 10 παρ. 1 στοιχ. α' του νόμου τούτου, επιτρέπεται η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος, εάν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί τούτο, συνιστά έγκλημα σύμφωνα και με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού, το οποίο τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκδόσεως του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο

όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών, ως επίσης εκτελείται, κατά το στοιχ. β' της ανωτέρω παραγράφου 1, εφόσον τα δικαστήρια του κράτους εκδόσεως του εντάλματος κατεδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας, τουλάχιστον τεσσάρων μηνών για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή ως κακούργημα, ενώ, τέλος, κατά την παρ. 2 του αμέσως ανωτέρω άρθρου, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιολογούν, για τις αναφερόμενες στην παράγραφο αυτή αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους εκδόσεως του εντάλματος, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών, ειδικότερα δε, μεταξύ άλλων, και για «δ) προβολές κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ανηλίκων».

Στην προκειμένη περίπτωση, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στην δικογραφία, μεταξύ των οποίων και τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, σε συνδυασμό και με όσα εξέθεσε ο παραστάς συνήγορος του εκζητουμένου, προφορικός στο ακροατήριο και με το έγγραφο υπόμνημά του, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Το Συμβούλιο Εφετών Κρήτης με την προσβαλλομένη απόφασή του απεφάσισε την εκτέλεση του από 23-12-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως των Ισπανικών Δικαστικών Αρχών κατά του ανωτέρω εκκαλούντος έλληνας υπηκόου, που γεννήθηκε στις Μαργαρίτες Μυλοποτάμου Ρεθύμνου Κρήτης την 11-12-1947 και κατοικεί στο Ρέθυμνο, ιερέως-διδασκάλου, ο οποίος έχει συλληφθεί και κρατείται σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 1/18-1-2005 διατάξεως του Εισαγγελέως Εφετών Κρήτης, το οποίο αφορά την άσκηση ποινικής δίωξης κατά τούτου για αποπλάνηση κατ' εξακολούθηση παιδιού (νεωτέρου των δέκα ετών), πράξη που φέρεται ότι τελέσθηκε στην Βαρκελώνη κατά τα έτη 2001-2002. Ειδικότερα, ο ανωτέρω διωκόμενος, κατά την σχολική περίοδο 2001-2002, σε απροσδιόριστο αριθμό περιπτώσεων και με την δικαιολογία ότι έδειχνε στο θύμα πώς να ζωγραφίζει, συνήθιζε να καθίζει την ανήλικη ELEM NAVROS SERRA, γεννηθείσα το 1996, στα γόνατά του, να βάζει τα χέρια του κάτω από τα ρούχα της και να αγγίζει το αιδόιο της χωρίς να διεισδύει με τα δάκτυλά του ή άλλο αντικείμενο. Το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως φέρει ημερομηνία 23-12-2004, ελήφθη από την διεύθυνση διεθνούς αστυν. συνεργασίας, 3^ο Τμήμα SHENGEN/SIRENE, του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, την 12-1-2005 και παρελήφθη από την Εισαγγελία Εφετών Κρήτης με αριθμ. πρωτ. 236/18-1-2005 και βασίζεται σε ένταλμα της Ανακρίτριας του 5^{ου} Ποινικού Δικαστηρίου Βαρκελώνης, ήτοι της MARIA ISABEL GALLARDO HERNANDEZ, δ/ση: PASEO LIVIS COMPANYS, 1-5, 4 PLANTA (BARCELONA), τηλ....., FAX....., που εκδόθηκε την 22-12-2004, σύμφωνα με το οποίο διατάσσεται «η άνευ όρων φυλάκιση», και εκδόθηκε στα πλαίσια της ποινικής διαδικασίας με αρ. 186/2004. Σημειωτέον ότι μετά το υπό του εκκαλούντος επικαλούμενο υπ' αριθμ. 94669/11-11-

2003 μήνυμα του Ισπανικού γραφείου S.I.R.E.N.E., «που αφορά την αίτηση σύλληψης με σκοπό την έκδοση (άρθρο 95 της Σ.Ε.Σ.) του υπηκόου Ελλάδος Σταφυλάκη Διονυσίου, γεν. 11-12-1947» δεν ηκολούθησε αίτηση εκδόσεως τούτου εκ μέρους της Ισπανίας, αλλ' ούτε και μπορούσε να υποβληθεί τότε τοιαύτη, ως εκ της ιθαγενείας του, δι' ό και μόνη η ύπαρξη του τοιούτου μηνύματος ουδεμίαν έννομο συνέπεια συνεπάγεται, σχετικώς προς την μεταβατική διάταξη του άρθρου 39 του ν. 3251/2004. Η πράξη της αποπλάνησεως παίδων κατ' εξακολούθηση προβλέπεται από τα άρθρα 181, 1 και 2, 192, 1 και 2 καθώς και 74 του Ισπανικού Ποινικού Κώδικα, η ανωτάτη δε προβλεπομένη ποινή είναι τρία (3) έτη φυλακίσεως (και πλέον). Αλλά και κατά το άρθρο 339 παρ. 1 στοιχ. α' του Ελληνικού Ποινικού Κώδικος η αποπλάνηση, εάν ο παθών δεν συνεπλήρωσε το δέκατο έτος της ηλικίας του, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. Επί πλέον, όμως, κατά την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 3521/2004, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως επιτρέπεται, όπως προεξετέθη, και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου, για προσβολές κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ανηλίκων, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους εκδόσεως του εντάλματος, εις τις οποίες προσβολές, ως είναι σαφές, περιέχεται και η ανωτέρω αξιόποινη πράξη, εφόσον τιμωρούνται με στερητική ποινή της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Εν όψει τούτων και της μεταβατικής διατάξεως του άρθρου 39 του ανωτέρω νόμου, ισχύοντος από 9-7-2004, κατά την οποίαν οι αιτήσεις εκδόσεως που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για την έκδοση, ήτο πράγματι ο εν λόγω νόμος εφαρμοστέος τόσο για την έκδοση όσο και για την εκτέλεση του ως άνω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αφού, κατά τα προεκτεθέντα, στην προκειμένη περίπτωση το περί ού ο λόγος ευρωπαϊκό ένταλμα εξεδόθη την 23-12-2004, ήτοι μετά την κατά την 9-7-2004 ισχύν του ν. 3251/2004, δι' ό και ο περί του εναντίου πρώτος της εφέσεως λόγος είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, ναι μεν κατ' άρθρο 19 παρ. 2 του ιδίου ως άνω νόμου, αν η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την εκτέλεση, ζητεί, μέσω του εισαγγελέως εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 2 και 11 έως 13 του εν λόγω νόμου και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση τηρήσεως των οριζομένων στο άρθρο 21 προθεσμιών, πλην, εν προκειμένω, οι διαβιβασθείσες, ως άνω, πληροφορίες από τις αρμόδιες Ισπανικές Δικαστικές Αρχές είναι επαρκείς και δεν υφίσταται ανάγκη αναζητήσεως ετέρων στοιχείων, ειδικώτερα δε εγκαίρου εγκλήσεως, αφού αυτή δεν απαιτείται για το προκείμενο έγκλημα, και πάντως δεν είναι προϋπόθεση για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, διό και ο περί του αντιθέτου δεύτερος της

εφέσεως λόγος είναι αβάσιμος. Με τον τρίτο, επίσης, λόγον εφέσεως προβάλλεται εκ νέου ο ισχυρισμός ότι η έγκληση της μητέρας της παθούσας ανηλίκου υπεβλήθη εκπροθέσμως, κατά το ελληνικό δίκαιο, ήτοι πέραν του τριμήνου από της τελέσεως της πράξεως, όμως, κατά τα προδιαληφθέντα, κατά το ελληνικό δίκαιο δεν απαιτείται έγκληση για το αξιόποινο του εγκλήματος του άρθρου 339 παρ. 1 στοιχ. α' του ΠΚ και συνεπώς ουδεμία εκ του άρθρου 11 στοιχ. δ' του ανωτέρω νόμου υπάρχει απαγόρευση για την εκτέλεση του ενδίκου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, ο δε περί του αντιθέτου ως είρηται λόγος εφέσεως είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, ως προκύπτει από το από 14-6-2004 έγγραφο του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως προς τον Εισαγγελέα Εφετών Κρήτης, ειδοποιείται με αυτό απλώς ο τελευταίος ότι ο ήδη εκκαλών «διώκεται διεθνώς με σκοπό την έκδοση από τις Δικαστές Αρχές της Ισπανίας», ενώ με το 3399/17-6-2004 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Κρήτης προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ρεθύμνου εντέλλεται ο τελευταίος να ενεργήσει σχετική έρευνα για να διακριβωθεί αν ο ήδη εκκαλών είναι ο πράγματι διωκόμενος από τις Ισπανικές Αρχές και σε θετική περίπτωση να παραγγείλει την ενέργεια προκαταρκτικής εξετάσεως προς διακρίβωση τελέσεως ή μη των αναφερομένων στο συνημμένο εμπιστευτικό έγγραφο αξιοποιώνων πράξεων «υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 ΠΚ», πλην και αν ακόμη παρηγγέλθη η τοιαύτη προκαταρκτική εξέταση, όμως ποινική δίωξη δεν ησκήθη και συνεπώς ο ανωτέρω ημεδαπός δεν εδιώκετο στην Ελλάδα για την ίδια πράξη, κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου του άρθρου 11 στοιχ. η' του ν. 3251/2004, δι' ό και τα περί του εναντίου, με τον τέταρτο λόγο της εφέσεως, προβαλλόμενα είναι αβάσιμα. Επίσης, ουδόλως προέκυψε, εξ όλων των ανωτέρω στοιχείων, ότι το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει εκδοθεί προς τον σκοπό διώξεως ή τιμωρίας του εκκαλούντος λόγω της θρησκείας του (άρθρο 11 στοιχ. ε' του ν. 3251/2004), όντος τούτου ιερέως της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ούτε ότι παραβιάζεται το άρθρο 1 παρ. 2 του ιδίου τούτου νόμου και συνεπώς τα περί του αντιθέτου, με τον πέμπτο της εφέσεως λόγο, προβαλλόμενα είναι αβάσιμα. Τέλος, ουδεμία υπάρχει αντίφαση του ως άνω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, εν όψει του ότι ο εκκαλών είναι υπήκοος Έλληνας, προς οιαδήποτε διάταξη του Συντάγματος και δη προς εκείνες του άρθρου 5 παρ. 2 και 4, άλλωστε ο προβλέπων, κατ' αρχήν, την εκτέλεση τούτου και εις βάρος Ελλήνων (ημεδαπών) νόμος 3251/2004, άρθρο 11 στοιχ. στ' και η', εξεδόθη εις εκτέλεση των αναληφθεισών ομοφώνως από όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεσμεύσεων βάσει των αποφάσεων-πλαίσιο της 13-6-2002, ενώ το περαιτέρω προβαλλόμενο ότι «σε όλες τις συμβάσεις που συνδέονται με τον θεσμό της έκδοσης, ακόμα και στις πολυμερείς, είτε στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης είτε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα έχει υποβάλει ρητά την επιφύλαξη της μη εκδόσεως ημεδαπών, επικαλούμενη πάντοτε το Ελληνικό Σύνταγμα», είναι, εν όψει των προεκτεθέντων, άνευ εννόμου επιρροής, δι' ό και ο περί του αντιθέτου έκτος της εφέσεως λόγος είναι αβάσιμος.

Κατά συνέπειαν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του ανωτέρω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δι' ό και το Συμβούλιο Εφετών Κρήτης, το οποίο με την προσβαλλομένη απόφασή του απεφάνθη υπέρ της εκτελέσεως τούτου, δεν έσφαλε και πρέπει να απορριφθούν οι αντίθετοι ισχυρισμοί του εκκαλούντος και η έφεσή του στο σύνολό της και κατ' ακολουθίαν και το επικουρικό προβληθέν αίτημα του εκκαλούντος, για την περίπτωση καθ' ήν ήθελε γίνει δεκτό το περί αναβολής εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αίτημά του, περί αντικατάστασεως της προσωρινής κρατήσεώς του μ,ε περιοριστικούς όρους. Έξοδα δεν επιβάλλονται, κατ' άρθρο 37 του ν. 3251/2004.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση του Διονυσίου Σταφυλάκη κατά της υπ' αριθμ. 29/2005 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Κρήτης, με την οποία αυτό απεφάσισε την εκτέλεση του από 23-12-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως των Ισπανικών Δικαστικών Αρχών κατά του ανωτέρω.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 8 Μαρτίου 2005. Και,

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 8 Μαρτίου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 857/2005
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ-(ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ)

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 5 Απριλίου 2005, για να δικάσει την έφεση των εκκαλούντων-εκζητουμένων, 1)NIMROD REIGL του ENDRE και 2)GYURIS-GYONGYIKE REIGLNE IMRE GYURI, Ούγγρων υπηκόων, κατοίκων Ναυπλίου και ήδη κρατουμένων στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού, οι οποίοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο με τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους α)Χρήστο Μυλωνόπουλο, β)Σταύρο Αφένδρα και γ)Κωνσταντίνο Κωστούρο, κατά της υπ' αριθμ. 48/2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Ναυπλίου.

Το Συμβούλιο Εφετών Ναυπλίου, με την ως άνω απόφασή του, γνωμοδότησε υπέρ της εκτελέσεως των 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης των Ουγγρικών Δικαστικών Αρχών.

Κατά της αποφάσεως αυτής, οι εκζητούμενοι και τώρα εκκαλούντες, άσκησαν την από 21 Μαρτίου 2005 επικουρική αίτησή τους, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 556/2005.

Προκειμένης συζητήσεως

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους των εκκαλούντων-εκζητουμένων, που υπέβαλαν το αίτημα της αποφυλάκισης αυτών και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε την υπό όρους αποφυλάκιση των εκζητουμένων.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.- Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 3 του ν. 3251/2004, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποφαινεται και για την κράτηση ή μη του εκζητουμένου ή την επιβολή περιοριστικών όρων. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει σαφώς ότι για την κράτηση του εκζητουμένου ή την επιβολή σε αυτόν περιοριστικών όρων ή την αντικατάσταση της κράτησής του με τέτοιους όρους αποφαινεται, τόσο το συμβούλιο εφετών, το οποίο σε πρώτο βαθμό αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος, όσο και ο Άρειος Πάγος που κρίνει κατ' έφεση γι' αυτή (άρθρα 18 και 22 του ίδιου νόμου).

2.-Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη, από 21-3-2005 επικουρική αίτησή τους, οι

αιτούντες 1)NIMROD-REIGL και 2)GYONIGYKE GYURIS-REIGLNE, οι οποίοι εκζητούνται με τα με αριθμούς 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης του Ανακριτή του Πρωτοδικείου SZEGED Ουγγαρίας, υπέρ της εκτέλεσης των οποίων αποφάνθηκε το Συμβούλιο Εφετών Ναυπλίου, με την 48/2005 απόφασή του, κατά της οποίας αυτοί άσκησαν την από 16-3-2005, με αριθμό έκθεσης 1/2005 έφεση, που συζητήθηκε ενώπιον αυτού του Συμβουλίου κατά την προαναφερόμενη δικάσιμο, ζητούν την αντικατάσταση με περιοριστικούς όρους της κράτησης αυτών, υπό την οποία τελούν μετά από σύλληψή τους, που διατάχθηκε με την παραπάνω απόφαση, Η αίτηση αυτή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 16 παρ. 3 του ν. 3251/2004, που προαναφέρθηκε, κρίνεται δε και βάσιμη κατ' ουσίαν, διότι, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτει ότι έχουν γνωστή διαμονή στη χώρα (διαμένουν με τα τρία τέκνα τους στο Ναύπλιο), διατηρούν επιχείρηση τυποποίησης και εξαγωγής φρούτων στο Κουρτάκι Αργολίδας, δεν υπήρξαν φυγόδικοι ή φυγόποινοι στη χώρα και, γενικά, δεν κρίνεται ότι είναι ύποπτοι φυγής ούτε πιθανολογείται με βασιμότητα ότι, αν αφεθούν ελεύθεροι, θα διαπράξουν άλλα εγκλήματα.

3.- Επομένως, πρέπει η αίτηση αυτή να γίνει δεκτή και να διαταχθεί η αντικατάσταση της προσωρινής τους κράτησης με τους αναφερόμενους στο διατακτικό περιοριστικούς όρους, κατά το χρονικό διάστημα μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτού του Συμβουλίου επί της έφεσής τους, δηλαδή μέχρι τις 12 Απριλίου 2005.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τη στο σκεπτικό αίτηση των εκκαλούντων 1)NIMROD REIGL και 2)GYONIGYKE GYURIS-REIGLNE, Ούγγρων υπηκόων.

Αντικαθιστά την προσωρινή κράτηση αυτών, που διατάχθηκε με την εκκαλούμενη απόφαση, για το χρονικό διάστημα μέχρι τις 12 Απριλίου 2005, οπότε θα εκδοθεί η απόφαση επί της έφεσής τους, με τους εξής περιοριστικούς όρους.

1)Απαγορεύει την έξοδό τους από τη χώρα.

2)Διατάζει τη διάρκεια ισχύος της εγγύησης των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, που είχε διαταχθεί πριν από την έκδοση της εκκαλούμενης απόφασης ως περιοριστικός όρος και καταβλήθηκε και, σε περίπτωση που αυτή έχει αναληφθεί, την καταβολή ισόποσης εγγύησης.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε, στην Αθήνα στις 5 Απριλίου 2005.

Δημοσιεύθηκε, στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 5 Απριλίου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 924/2005
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ-(ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ)

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θεόδωρο Λαφαζάνο, Αντιπρόεδρο, Σταμάτιο Γιακουμέλο, Γεώργιο Σαραντινό-Εισηγητή, Χρύσανθο Παπούλια και Δημήτριο Κανελλόπουλο, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 5 Απριλίου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δημητρίου Τσίμα (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την έφεση των εκκαλούντων-εκζητουμένων, 1)NIMROD REIGL του ENDRE και 2)GYURIS-GYONGYIKE REIGLNE IMRE GYURI, Ούγγρων υπηκόων, κατοίκων Ναυπλίου και ήδη κρατουμένων στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού, οι οποίοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο με τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους α)Χρήστο Μυλωνόπουλο, β)Σταύρο Αφένδρα και γ)Κωνσταντίνο Κωστούρο, κατά της υπ' αριθμ. 48/2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Ναυπλίου.

Το Συμβούλιο Εφετών Ναυπλίου, με την ως άνω απόφασή του γνωμοδότησε υπέρ της εκτελέσεως των 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης των Ουγγρικών Δικαστικών Αρχών.

Κατά της αποφάσεως αυτής οι εκζητούμενοι και τώρα εκκαλούντες, άσκησαν την με αριθμό και ημερομηνία 1/16 Μαρτίου 2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του Τμήματος Βουλευμάτων του Εφετείου Ναυπλίου και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 556/2005.

Προκειμένης συζητήσεως

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους των εκκαλούντων-εκζητουμένων, που ζήτησαν να γίνει δεκτή η έφεσή τους και να μην εκδοθούν και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση και να εκδοθούν αυτοί στις Αρχές της Ουγγαρίας.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.- Κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κλπ», σε περίπτωση μη συγκατάθεσης του εκζητουμένου, επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον Εισαγγελέα κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση από τον Γραμματέα Εφετών, στην οποία πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται.

Επομένως, η υπό κρίση, από 16-3-2005, με αριθμό έκθεσης 1/2005, έφεση των 1)NIMROD REIGL και 2)YONIGYKE GYURIS-REIGLNE κατά της 48/16-3-2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Ναυπλίου, με την οποία αποφασίστηκε η εκτέλεση των 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης του Ανακριτή του Πρωτοδικείου SZEGED Ουγγαρίας κατ' αυτών, η οποία έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα ενώπιον του αρμόδιου Γραμματέα του παραπάνω Εφετείου, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

2.- Κατά το άρθρο 1 του πιο πάνω νόμου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α)προκειμένου, σε πρόσωπο στο οποίο ήδη έχει αποδοθεί η αξιόποινη πράξη, να ασκηθεί ποινική δίωξη ή β)να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου, ορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, που περιέχει, ειδικότερα, α)ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητουμένου, β)όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής κλπ. σύνδεσης της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, γ)μνεία της εκτελεστής δικαστικής απόφασης, του εντάλματος σύλληψης ή της συναφούς διάταξης δικαστικής αρχής, δ)φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος, ε)περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνεται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποινη πράξη, στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από την νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και ζ)στο μέτρο του δυνατού, κάθε πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειές της, και ορίζεται ότι το ένταλμα τούτο μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσής του. Επίσης, στο άρθρο 9 παρ. 3, ορίζεται, ότι, όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος, ενώ, κατά την παραπάνω διάταξη του άρθρου 22 παρ. 1 του εν λόγω νόμου, κατά της πιο πάνω οριστικής απόφασης επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο, από τον εκζητούμενο ή τον εισαγγελέα, μέσα στην προθεσμία που προαναφέρθηκε. Εξάλλου, κατά το άρθρο 5 του ίδιου νόμου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, σε περίπτωση που

έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, αντίστοιχα δε, κατά το άρθρο 10 παρ. 1 στοιχ. α' του νόμου τούτου, επιτρέπεται η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος, εάν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί τούτο, συνιστά έγκλημα σύμφωνα και με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξάρτητα από το νομικό χαρακτηρισμό, το οποίο τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστο δώδεκα μηνών, επίσης δε, το ένταλμα εκτελείται, κατά το στοιχ. β' της ανωτέρω παραγράφου 1, εφόσον τα δικαστήρια του κράτους έκδοσης αυτού καταδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή ως κακούργημα, ενώ, τέλος, κατά την παρ. 2 του αμέσως πιο πάνω άρθρου, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιήσιμου, για τις αναφερόμενες στην παράγραφο αυτή αξιοποιήσιμες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών, ειδικότερα δε, μεταξύ άλλων, και για «(κ)απάτη».

3.- Στην προκείμενη περίπτωση, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στην δικογραφία, μεταξύ των οποίων και τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, σε συνδυασμό και με όσα εξέθεσαν οι εκκαλούντες και οι παραστάτες συνήγοροι αυτών προφορικά στο ακροατήριο και με το έγγραφο υπόμνημά τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Το Συμβούλιο Εφετών Ναυπλίου, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, αποφάσισε την εκτέλεση των 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης του Ανακριτή του Πρωτοδικείου SZEGED Ουγγαρίας κατά των παραπάνω εκκαλούντων, Ούγγρων υπηκόων, οι οποίοι γεννήθηκαν στο SZEGED της Ουγγαρίας και, συγκεκριμένα, ο πρώτος στις 12/1/1971 και η δεύτερη 27/9/1968 και κατοικούν στο Κουρτάκι Αργολίδας, συνελήφθησαν δε και κρατήθηκαν, αρχικά, σε εκτέλεση της με αριθμ. 11011/20-12-2004 διάταξης της Εισαγγελέα Εφετών Ναυπλίου. Τα εντάλματα αυτά αφορούν διεξαγόμενη προανάκριση κατά των εκκαλούντων για τα παρακάτω, επαρκώς σε αυτά προσδιοριζόμενα, εγκλήματα: Μία περίπτωση υπεξαίρεσης σε βαθμό κακουργήματος αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 317 παρ. 1 του Ουγγρικού ΠΚ, χαρακτηρίζεται δε και τιμωρείται κατά την παρ. 6 εδ. α, πράξη την οποία φέρονται ότι τέλεσαν ως συναυτουργοί, βάσει του άρθρου 20 παρ. 2 του ίδιου ΠΚ, μία περίπτωση απάτης σε βαθμό κακουργήματος ιδιαίτερα μεγάλης ζημίας, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 318 παρ. 1 το Ουγγρικού ΠΚ, χαρακτηρίζεται δε και τιμωρείται κατά την παρ. 6 εδ. β', πράξη την οποία φέρονται ότι

τέλεσαν ως συναυτουργοί, βάση του άρθρου 20 παρ. 2 του ίδιου ΠΚ, είκοσι περιπτώσεις απάτης σε βαθμό κακουργήματος, σοβαρής ζημίας, κατ' επάγγελμα, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 318 παρ. 1 του Ουγγρικού ΠΚ, χαρακτηρίζεται δε και τιμωρείται κατά την παρ. 6 εδ. β', πράξη την οποία φέρονται ότι τέλεσαν ως συναυτουργοί, βάσει του άρθρου 20 παρ. 2 του ίδιου ΠΚ και κατ' εξακολούθηση κατ' άρθρο 12 παρ. 2, εβδομήντα τρεις περιπτώσεις απάτης σε βαθμό κακουργήματος, μεγάλης ζημίας, κατ' επάγγελμα, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 318 παρ. 1 του Ουγγρικού ΠΚ, χαρακτηρίζεται δε και τιμωρείται κατά την παρ. 5 εδ. β', πράξη την οποία φέρονται ότι τέλεσαν ως συναυτουργοί, βάσει του άρθρου 20 παρ. 2 του ίδιου ΠΚ και κατ' εξακολούθηση κατ' άρθρο 12 παρ. 2 του Κώδικα αυτού και από μία περίπτωση απάτης σε βαθμό κακουργήματος, σοβαρής ζημίας, κατ' επάγγελμα, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 318 παρ. 1 του Ουγγρικού ΠΚ, χαρακτηρίζεται δε και τιμωρείται κατά την παρ. 6 εδ. β' Ειδικότερα, οι παραπάνω διωκόμενοι φέρονται ότι συνέστησαν, στις 16/7/1997, την Ανώνυμη Εταιρεία Εμπορίας Τίτλων και επενδυτικών Υπηρεσιών με την επωνυμία «ENIGMA INVEST Rt», της οποίας το αντικείμενο δραστηριότητας αφορούσε εργασίες συναφείς με τις δραστηριότητες ενδιαμέσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών που δεν κατατάσσονται άλλου, δραστηριότητες χρηματιστών και άλλες δραστηριότητες ενδιαμέσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, εκτός από τις ασφαλίσσεις και τα συνταξιοδοτικά ταμεία. Το καταστατικό της εν λόγω εταιρείας ορίζει ότι αυτή πρόκειται να συσταθεί με μετοχικό κεφάλαιο ύψους 100.000.000 φιορινίων, το οποίο, κατά τη σύσταση, αποτελείται αποκλειστικά από κοινές ονομαστικές, με δικαίωμα ψήφου, μετοχές της ίδιας κατηγορίας, σε φυσική μορφή, ονομαστικής αξίας 100.000 φιορινίων την καθεμία. Με τη με αριθμ. 73.0003/1997, από 25/9/1997, απόφασή της η ALLAMI PENZ-ES TDKEPIACI FELUGYELET («Κρατική Επιθεώρηση Αγοράς Χρήματος και Κεφαλαίου») έδωσε έγκριση στην παραπάνω εταιρεία για την άσκηση των δραστηριοτήτων που ορίζονται στο άρθρο 4 του Ν. CXI/1996 «περί θέσεως σε κυκλοφορία τίτλων, επενδυτικών υπηρεσιών και χρηματιστηρίου αξιών». 1)Την 1^η Αυγούστου 1997, και οι δύο εκκαλούντες κατέθεσαν στο υποκατάστημα SZEGET της Τράπεζας MEZOBANK Rt το μετοχικό κεφάλαιο της πιο πάνω εταιρείας, ύψους 100.000.000 φιορινίων και, στη συνέχεια, την ίδια ημέρα, έκαναν ανάληψη 70.000.000 φιορινίων και, στις 7/8/1997, 30.000.000 φιορινίων από το ίδιο ποσό και χρησιμοποίησαν το ποσό που ανέλαβαν για δικό τους όφελος, δηλαδή το ιδιοποιήθηκαν, προξενώντας ζημία ύψους 100.000.000 φιορινίων στην παθούσα πιο πάνω εταιρεία και 2)Ενεργώντας για την εταιρεία αυτή και ασκώντας δραστηριότητα στα πλαίσια του εγκεκριμένου αντικειμένου της, έλαβαν χρηματικά ποσά και αξιόγραφα συνολικής αξίας 22.907.949 φιορινίων από 94 επενδυτές, με σκοπό την διαχείριση χαρτοφυλακίων, την αγορά τίτλων, την φύλαξη παρακαταθήκης και τη διαχείριση. Επιπλέον, ο πρώτος των εκκαλούντων, στις 29/8/1998, ζήτησε δανεικά 2.500.000 φιορίνια από τον παθόντα ATTILA TAKACS έως τις

31/3/1999, πλην δεν επέστρεψε το δάνειο που έλαβε ούτε είχε κατά νου να το επιστρέψει, όταν το ζήτησε ο δανειστής, με την συμπεριφορά του δε αυτή, παραπλάνησε τον παθόντα, με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος, με αντίστοιχη ζημία του παθόντος, ύψους 2.500.000 φιορινίων. Επίσης, η δεύτερη από τους εκκαλούντες, στις 13/7/1998, αγόρασε το με αριθμό κυκλοφορίας GLN-510 αυτοκίνητο μάρκας ALFA ROMEO, αντί τιμήματος 6.000.000 φιορινίων, για την αγορά του οποίου έλαβε δάνειο 3.000.000 φιορινίων από την εταιρεία FILEASE Rt, βάσει του από 13-7-1998 συμφωνητικού συνάψεως δανείου, το οποίο επρόκειτο να εξοφληθεί σε 30 μηνιαίες δόσεις των 140.342 φιορινίων καθεμία, με τη συμφωνία ότι, ως εγγύηση χορήγησης τούτου, θα αποκτούσε η δανείστρια δικαίωμα, προαίρεσης επί του αυτοκινήτου, για το ενδεχόμενο που η δανειολήπτρια δεν θα συμμορφωνόταν με την υποχρέωση πληρωμής, πλην η τελευταία ανταποκρίθηκε στην ως άνω υποχρέωσή της μόνο κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο 1998, και, όταν η FILEASE Rt θέλησε να ασκήσει το δικαίωμα προαίρεσης, η δεύτερη εκκαλούσα δεν της παρέδωσε το αυτοκίνητο. Είχε δε η εκκαλούσα κατά νου, όταν έλαβε το δάνειο, να μην το εξοφλήσει και το έλαβε αφού παραπλάνησε τον αρμόδιο υπάλληλο της FILEASE Rt, με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος, με αντίστοιχη ζημία της παθούσας, ύψους 2.929.933 φιορινίων. Τα εν λόγω ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης φέρουν ημερομηνία 29 Δεκεμβρίου 2004 και εκδόθηκαν από το Πρωτοδικείο SZEGED, Τμήμα Ανακριτών, του οποίου Επικεφαλής Δικαστής είναι ο Δρ. ZSOLT LAKATOS, διεύθυνση H-6701 HUNGARY, SZEGED, SZECHENYI TER 4, τηλ.FAX Σύμφωνα με τα εν λόγω εντάλματα, διατάσσεται η σύλληψη των εκκαλούντων ως υπόπτων για την τέλεση των παραπάνω αξιόποινων πράξεων, έχει δε ασκηθεί ποινική δίωξη κατ' αυτών, με παραγγελία για προανάκριση (σχετ. άρθρο 6 παρ. 2 του ν. XIX/1998 περί Ουγγρικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας). Η πράξη της υπεξαίρεσης σε βαθμό κακουργήματος προβλέπεται από το άρθρο 317 παρ. 1 και 6 του Ουγγρικού Ποινικού Κώδικα και τιμωρείται με φυλάκιση 2 έως 8 ετών, η απάτη σε βαθμό κακουργήματος από το άρθρο 318 παρ. 1 («όποιος με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος οδηγεί ή κρατά κάποιον σε πλάνη με αποτέλεσμα να προξενήσει ζημία, διαπράττει «απάτη») και 6 και τιμωρείται με φυλάκιση 2 έως 8 ετών, η κατ' επάγγελμα απάτη από το άρθρο 318 παρ. 5 και τιμωρείται με φυλάκιση 1 έως 5 ετών, η έννοια της κατ' επάγγελμα τέλεσης του αδικήματος ορίζεται από το άρθρο 137 εδ. 9 του Ουγγρικού ΠΚ, η έννοια της συναυτουργίας από το άρθρο 20 παρ. 2 αυτού, η έννοια της κατ' εξακολούθηση τέλεσης εγκλήματος από το άρθρο 12 παρ. 2, η παραγραφή των πιο πάνω εγκλημάτων ορίζεται σε 8 έτη από το άρθρο 33 παρ. 1 εδ. β' του ίδιου ΠΚ και η διακοπή αυτής από το άρθρο 35 παρ. 1 εδ. β' αυτού, κατά το οποίο «Η παραγραφή διακόπτεται από πράξεις ποινικής δίωξης οι οποίες διενεργούνται σε βάρος του δράστη εξ αιτίας του εγκλήματος από τις αρχές που ασκούν ποινικές αρμοδιότητες. Η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την ημέρα της

διακοπής». Αλλά και κατά τα άρθρα 375 παρ. 1 και 386 παρ. 1 και 3 του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα η υπεξαίρεση και η απάτη τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, εφόσον δε πρόκειται περί κακουργηματικών πράξεων, με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Επιπλέον, όμως, όπως προαναφέρθηκε, κατά τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 3251/2004, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου, για απάτη, όπως αυτή ορίζεται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, εφόσον αυτή τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας το ανώτατο όριο είναι τουλάχιστον τριών ετών, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση. Εν όψει αυτών και της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 39 του πιο πάνω νόμου, ισχύοντος από 9/7/2004, κατά την οποία οι αιτήσεις έκδοσης που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για την έκδοση, ήταν πράγματι ο εν λόγω νόμος εφαρμοστέος, τόσο για την έκδοση, όσο και για την εκτέλεση των πιο πάνω ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, αφού, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, στην προκειμένη περίπτωση, τα εν λόγω ευρωπαϊκά εντάλματα εκδόθηκαν στις 29/12/2004, δηλαδή μετά την, κατά την 9/7/2004, έναρξη ισχύος του ν. 3251/2004. Περαιτέρω, όμως, και όσον αφορά τις περιεχόμενες στο περί ακυρότητας της διαδικασίας εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης Α' κεφάλαιο του εφετηρίου αιτιάσεις, για μη σύννομη σύλληψη και κράτηση των εκκαλούντων από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές, είναι χωρίς έννομη επιρροή, αφού, με αυτές, δεν πλήττεται, πάντως, η ορθότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Όσον αφορά δε τους στο κεφάλαιο Β' του εφετηρίου εκτιθέμενους λόγους, πρέπει να λεχθούν τα εξής: Όπως προαναφέρθηκε, μολοντί δεν απαιτείται, για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να έχει ασκηθεί προηγουμένως κατά του εκζητουμένου προσώπου ποινική δίωξη, αφού αρκεί να αποδίδεται σε αυτό ορισμένη αξιόποινη πράξη (άρθρο 1 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 3251/2004), εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, έχει ασκηθεί κατά των εκκαλούντων εκζητουμένων ποινική δίωξη, όπως τούτο προκύπτει από το από 28/2/2005 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Ουγγαρίας, καθ' ό «η ποινική δίωξη των εν θέματι ατόμων (ήδη εκκαλούντων) βρίσκεται σε προανακριτικό στάδιο, τα άτομα αυτά είναι ύποπτα τέλεσης αξιόποινων πράξεων» και, περαιτέρω, «Σύμφωνα με το άρθρο 164 παρ. 1 του νόμου XIX/1998 περί Ουγγρικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας: Η ποινική δίωξη αρχίζει με την προανάκριση», γι' αυτό και ο πρώτος λόγος της έφεσης, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος. Επίσης, δεν ασκεί καμία έννομη επιρροή το γεγονός ότι το εν λόγω έγγραφο προέρχεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και όχι από Δικαστική Αρχή, αφού τούτο είναι απλά πληροφοριακό για τις πράξεις που ενεργήθηκαν από τη Δικαστική Αρχή και όχι δικαιοδοτικό, άλλωστε εσφαλμένα το Συμβούλιο Εφετών, ζήτησε, με την παρεμπίπτουσα 30/2005 απόφασή του, βεβαίωση για την άσκηση ή όχι ποινικής δίωξης κατά των ήδη εκκαλούντων, αφού, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 στοιχ. α'

του ν. 3251/2004, που προμνημονεύθηκε, δεν είναι προϋπόθεση της έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης η προηγούμενη άσκηση ποινικής δίωξης κατά του εκζητουμένου, γι' αυτό και ο δεύτερος λόγος της έφεσης, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμος. Επίσης, και ο τρίτος λόγος της έφεσης είναι αβάσιμος, διότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί, οι αποδιδόμενες στους εκκαλούντες αξιόποινες πράξεις της υπεξαίρεσης και απάτης σε βαθμό κακουργήματος είναι αξιόποινες και κατά το ελληνικό δίκαιο, και τούτο ανεξάρτητα από το ότι, για την πράξη της απάτης, όπως αυτή ορίζεται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, επιτρέπεται η εκτέλεση τούτου και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου, εφόσον, όπως στην προκείμενη περίπτωση, αυτή τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας το ανώτατο όριο είναι τουλάχιστον τριών ετών. Περαιτέρω, δεν προέκυψε, από όλα τα παραπάνω στοιχεία, ότι τα εν λόγω ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης έχουν εκδοθεί προς τον σκοπό δίωξης ή τιμωρίας των εκκαλούντων για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 11 εδ. ε' του 3251/2004, ούτε ότι παραβιάζεται το άρθρο 1 παρ. 2 του ίδιου νόμου, ούτε ότι πρέπει να εξαρτηθεί η εκτέλεση τούτων από την προϋπόθεση ότι οι εκζητούμενοι, μετά την ακρόασή τους από τις Ουγγρικές Δικαστικές Αρχές, θα διαμεταχθούν ενταύθα, ώστε να εκτίσουν τις στερητικές ελευθερίας ποινές που τυχόν θα τους επιβληθούν στις ελληνικές φυλακές (άρθρο 13 παρ. 3). Περαιτέρω, δεν απαιτείται να διαταχθεί από το παρόν Συμβούλιο ακρόαση των εκζητουμένων κατά το άρθρο 23 παρ. 1, 2 του εν λόγω νόμου, αφού ο σκοπός της ακρόασης έχει εκπληρωθεί με την εμφάνισή τους ενώπιον του πρωτοβάθμιου και του παρόντος Συμβουλίου. Τέλος, τα παραπάνω εγκλήματα δεν υπέπεσαν στην παραγραφή, η προθεσμία της οποίας, γι' αυτά, βάσει του άρθρου 33 παρ. 1 εδ. β' του Ουγγρικού ΠΚ, είναι οκτώ (8) έτη, δεδομένου ότι η έκδοση των αρχικών (εσωτερικών) ενταλμάτων σύλληψης, στις 14/8/2000, διέκοψε την παραγραφή αυτή, αφού, κατ' άρθρο 35 παρ. 1 εδ. β' του ίδιου ΠΚ, «η παραγραφή διακόπτεται από πράξεις ποινικής δίωξης, οι οποίες διενεργούνται σε βάρος του δράστη εξ αιτίας του εγκλήματος από τις αρχές που ασκούν ποινικές αρμοδιότητες. Η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την ημέρα της διακοπής», άρα η παραγραφή στη συγκεκριμένη περίπτωση, συμπληρώνεται στις 20/8/2008.

4.- Κατά συνέπεια, συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των παραπάνω ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, γι' αυτό και το Συμβούλιο Εφετών Ναυπλίου, το οποίο, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, αποφάνθηκε υπέρ της εκτέλεσης αυτών, δεν έσφαλε και πρέπει να απορριφθούν οι αντίθετοι ισχυρισμοί των εκκαλούντων και η έφεσή τους στο σύνολό της και να διαταχθεί η σύλληψη και κράτηση τούτων, εν όψει ότι, με την παρεμπίπτουσα 857/2005 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (σε Συμβούλιο), αντικαταστάθηκε η τελευταία με περιοριστικούς όρους. Έξοδα δεν επιβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 37 του ν. 3251/2004.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 16 Μαρτίου 2005, με αριθμό έκθεσης 1/2005, έφεση των 1)NIMROD REIGL και 2)GYONIGYKE GYURIS-REIGLNE, Ούγγρων υπηκόων κατά της με αριθμ. 48/2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Ναυπλίου, με την οποία αυτό αποφάσισε την εκτέλεση των 5 Bny 999/2004 και 5 Bny 1000/2004 ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης του Ανακριτή του Πρωτοδικείου SZEGED Ουγγαρίας κατά των εκκαλούντων, καθώς και ό,τι άλλο κρίθηκε ως απορριπτέο.

Διατάσσει την σύλληψη και κράτηση των εκκαλούντων-εκζητουμένων προς προσαγωγή αυτών στις αρμόδιες αρχές της Ουγγαρίας.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Απριλίου 2005.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 12 Απριλίου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 1255/2005
 Το
 Δικαστήριο του Αρείου Πάγου
 Ε' Ποιν.Τμήμα-σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Γεωργίλη, Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Ναυπλιώτη – Εισηγητή, Πολύκαρπο Βούλγαρη, Δημήτριο Κιτρίδη και Αθανάσιο Μπρίλλη, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 13 Μαΐου και 20 Μαΐου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χρήστου Σιδέρη (λόγω κωλύματος του Εισαγγελέως) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου REINHARD GRUNDMANN του WALTER, Γερμανού υπηκόου, κατοίκου Γλυφάδας Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του Γεώργιο Σαραντόπουλο και Αθανάσιο Θεοδώρου, κατά της υπ' αριθμ. 3/3-2-2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του αποφάσισε την εκτέλεση του από ER I GS 13455/26-11-2004 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης του Πταισματοδικείου Μονάχου.

Κατά της αποφάσεως αυτής, ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών, άσκησε, στο δικαστικό κατάστημα του Εφετείου Αθηνών, την με αριθμό και ημερομηνία 13/4 Φεβρουαρίου 2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, ενώπιον του Γραμματέως του Τμήματος Βουλευμάτων του Εφετείου Αθηνών Διαμαντή Δημητρόπουλου, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 319/2005.

Αφού άκουσε τους πληρεξουσίους του εκζητουμένου, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση, να διαταχθεί η σύλληψή του και η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3251/2004, το Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου σε πρόσωπο στο οποίο έχει ήδη αποδοθεί η αξιόποινη πράξη να ασκηθεί ποινική δίωξη ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. Στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και στο άρθρο 9 παρ. 3 αυτού ορίζεται ότι όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια

δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος, κατά δε το άρθρο 22 παρ. 1 του ίδιου νόμου κατά της παραπάνω οριστικής απόφασης του Συμβουλίου Εφετών επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον Εισαγγελέα εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης. Εξάλλου κατά το άρθρο 5 του ίδιου νόμου, το Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή σε περίπτωση που έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας τα οποία στερούν την ελευθερία για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, κατά δε το άρθρο 10 παρ. 1 στοιχ. α' του νόμου αυτού, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 έως 13 του παρόντος, το Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται εφόσον η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί τούτο, συνιστά έγκλημα σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού, το οποίο τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών, ως επίσης εκτελέσεως, κατά το στοιχ. β' της ανωτέρω παραγρ. 1, εφόσον τα δικαστήρια του κράτους έκδοσης του εντάλματος καταδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή κακούργημα, ενώ κατά την παρ. 2 του αμέσως ανωτέρω άρθρου, η εκτέλεση του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις αναφερόμενες στην παραγρ. Αυτή αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών, ειδικότερα δε, μεταξύ άλλων, και για «Κ) απάτη». Τέλος κατά το άρθρο 11 περ. ζ' του παραπάνω νόμου, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος, εκτός των άλλων περιπτώσεων και αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για αξιόποινη πράξη, η οποία: 1) θεωρείται κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο ότι τελέστηκε εξολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο. Η τελευταία αυτή διάταξη εφαρμόζεται και επί κατ' εξακολούθηση τελεσθέντων εγκλημάτων, δηλαδή επί εγκλημάτων απαρτιζομένων από περισσότερες χωριστές ομοειδείς μερικότερες πράξεις που τελέστηκαν από το ίδιο πρόσωπο κατά τον ίδιον ή διαφόρους χρόνους, από τις οποίες η καθεμιά περιέχει τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος, οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεσή τους απόφασης και εκλαμβάνονται σαν ενιαίο

έγκλημα. Αν όμως το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αφορά περισσότερες, χωριστές, έστω και ομοειδείς μερικότερες πράξεις, πράξεις που δεν συνδέονται μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεσή τους απόφασης του υπαιτίου δεν έχει εφαρμογή η τελευταία ως άνω διάταξη. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5, 16 και 386 παρ. 1 του ΠΚ, επί του εγκλήματος της απάτης, για την αντικειμενική υπόσταση της οποίας, σε τετελεσμένη μορφή, απαιτείται η επέλευση βλάβης στον παθόντα, τόπος τέλεσής της είναι τόσο ο τόπος όπου έγινε η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή η αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών γεγονότων, όσο και ο τόπος όπου επήλθε στον παθόντα η βλάβη, καθώς και ο τόπος όπου επήλθαν τα ενδιάμεσα αποτελέσματα, δηλαδή η πλάνη του παραπλανηθέντος και η περιουσιακή διάθεση. Κατά συνέπεια η Ελλάδα είναι τύπος τέλεσης της όλης απάτης ακόμη και αν στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε μόνο η αξιόποινη συμπεριφορά, δηλαδή η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή η αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών γεγονότων, ή μέρος αυτής ή σ' αυτήν επήλθε έστω και ένα από τα αποτελέσματα της πράξης. Στην προκειμένη περίπτωση, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία, μεταξύ των οποίων και τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, σε συνδυασμό και με όσα εξέθεσαν οι παραστάτες συνήγοροι του εκζητουμένου, προφορικώς στο ακροατήριο και με το έγγραφο υπόμνημά του, καθώς από τις δοθείσες, εις εκτέλεση της παρεμπίπτουσας με αριθμ. 504/23-2-2005 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου (Αρείου Πάγου), με το με Α.Π. 310 Js 43288/03 από 11-3-2005 έγγραφο του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας του Μονάχου έγγραφες πληροφορίες, προέκυψαν τα ακόλουθα: Εναντίον του Γερμανού υπηκόου Reinhard Grundmann, που γεννήθηκε το έτος 1949 στο Χάνταπερ Γερμανίας και κατοικεί στην Ελλάδα (Γλυφάδα Αττικής, οδός Σολωμού 43), εκδόθηκε το με αριθμ. πρωτ. ER I GS 13455/04 από 26-11-2004 Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να προσαχθεί στη Γερμανία με σκοπό την άσκηση κατ' αυτού ποινικής δίωξης για πέντε πράξεις απάτης τετελεσμένες και μία σε απόπειρα, οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 263 παρ. 1 και 3, 22 και 23 του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα με ποινή κάθειρξης μέχρι 10 έτη. Από τις απάτες αυτές: 1) η πρώτη φέρεται ότι τελέσθηκε κατά τα τέλη του έτους 2000 στη Ρώμη εις βάρος του Βρετανού John Christie, ο οποίος ζημιώθηκε κατά το συνολικό ποσό των 300.000 US δολλαρίων, 2) η δεύτερη φέρεται ότι τελέσθηκε κατά το έτος 2002 στη Ρώμη, εις βάρος του Rainer Kuhne, ο οποίος ζημιώθηκε κατά το ποσό των 250.135,50 Ευρώ, 3) η Τρίτη φέρεται ότι τελέσθηκε κατά το έτος 2003 στην Αθήνα εις βάρος της εταιρίας Geryline Particiration, η οποία ζημιώθηκε κατά το ποσό των 1.500.000 Ευρώ, 4 και 5) η τέταρτη και η Πέμπτη φέρεται ότι τελέσθηκαν κατά το έτος 2003 στη Ρώμη εις βάρος των Guhther Scharpf και Urs Hefti, οι οποίοι ζημιώθηκαν κατά το ποσό των 250.000 Ευρώ ο καθένας τους και 6) η απόπειρα απάτης φέρεται ότι τελέσθηκε κατά το έτος 2003 στο Βερολίνο εις βάρος των Reinhard, Ostwald και Greifenhagen. Σύμφωνα με την περιγραφή των

παραπάνω πράξεων στο παραπάνω Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, στο παραπάνω διευκρινιστικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας του Μονάχου και στο σχετικό με αριθ. 1020/36483/2-4/24-1-2005 έγγραφο του Γραφείου SIRENE Γερμανίας, ο εκζητούμενος φέρεται να έπεισε τους φερόμενους ως παθόντες με ψευδείς παραστάσεις ότι είχε τη δυνατότητα να τους παράσχει τις αναφερόμενες για τον καθένα απ' αυτούς υπηρεσίες και έτσι αυτοί να του εμβάσουν σε μία περίπτωση από το Λονδίνο και στις άλλες από το Μόναχο, το Βερολίνο και τη Ρώμη τα αναφερόμενα σε κάθε περίπτωση και για κάθε ένα παθόντα ως άνω χρηματικά ποσά σε λογαριασμούς που διατηρούσε αυτός στην Αθήνα και στη Ρώμη. Κατά τη γνώμη των πλειοψηφούντων τριών μελών του Δικαστηρίου τούτου (Νικολάου Γεωργίλη, Αντιπροέδρου, Πολύκαρπου Βούλγαρη και Αθανασίου Μπρίλλη, Αρεοπαγιτών) η καθεμιά από τις παραπάνω πράξεις απάτης και η απόπειρα απάτης είναι αυτοτελής και πληροί την αντικειμενική υπόσταση ενός εγκλήματος η καθεμιά απ' αυτές. Επομένως αρμοδίως εκδόθηκε το παραπάνω Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για τις παραπάνω με αριθμ. 1,2,4,5 και 6 αξιόποινες πράξεις και ορθώς αποφασίστηκε η εκτέλεσή του ως προς τις πράξεις αυτές από το Συμβούλιο Εφετών που δίκασε σε πρώτο βαθμό και πρέπει κατά τούτο να απορριφθεί ο σχετικός τρίτος λόγος της κρινόμενης έφεσης. Ως προς την ως άνω όμως με αριθμ. 3 αξιόποινη πράξη που τελέσθηκε στην Ελλάδα έπρεπε να αρνηθεί το Εφετείο την εκτέλεση του παραπάνω Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και γι' αυτό πρέπει να γίνει κατά τούτο δεκτός ο ως τρίτος λόγος της κρινόμενης έφεσης. Να εξαφανιστεί κατά τούτο η εκκαλούμενη απόφαση και να αποφανθεί το Δικαστήριο τούτο για τη μη εκτέλεση του ως άνω Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ως προς την άνω με αριθμ. 3 αξιόποινη πράξη. Κατά τη γνώμη των μειοψηφούντων δύο μελών του Δικαστηρίου τούτου (Γεωργίου Ναυπλιώτη και Δημητρίου Κιτριδή, Αρεοπαγιτών) όλες οι παραπάνω αξιόποινες πράξεις συνιστούν εξακολούθηση ενός και του αυτού εγκλήματος, διότι αυτές είναι μερικότερες ομοειδείς πράξεις που τελέσθηκαν όλες από τον εκκαλούντα-εκζητούμενο κατά τους παραπάνω τρόπους και χρόνους και η καθεμιά απ' αυτές περιέχει τα στοιχεία του ίδιου ως άνω εγκλήματος της απάτης (τετελεσμένου και σε απόπειρα) και συνδέονται μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεσή τους απόφασης του εκκαλούντος και γι' αυτό εκλαμβάνονται ως ενιαίο έγκλημα. Λαμβανομένου δ' υπόψη ότι από τις μερικότερες ως άνω πράξεις του κατ' εξακολούθηση τελεσθέντος ως άνω εγκλήματος της απάτης τελέσθηκαν άλλες στην ημεδαπή και άλλες στην αλλοδαπή το κατά τα άνω κατ' εξακολούθηση τελεσθέν έγκλημα τούτο θεωρείται ότι τελέσθηκε και στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή. Επομένως, κατά τη γνώμη των μειοψηφούντων ως άνω μελών του Δικαστηρίου τούτου, ήταν εν προκειμένω εφαρμοστέα η ως άνω διάταξη του άρθρου 11 περ. ζ' στοιχ. ι' του Ν. 3251/2004 και έπρεπε να αρνηθεί το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών που δίκασε στον πρώτο βαθμό την εκτέλεση του παραπάνω Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Παραπέρα κατά την κρίση (όλων των μελών) του

Δικαστηρίου τούτου οι λοιποί λόγοι της κρινόμενης έφεσης είναι απορριπτέοι στο σύνολό τους και δη: α) ο δεύτερος απ' αυτούς, με τον οποίο επικαλείται ο εκκαλών την παράλειψη της από το άρθρο 23 του Ν. 3251/2004 επιβαλλόμενης ακρόασής του, διότι η εξ αυτής προκύπτουσα σχετική ακυρότητα καλύφθηκε, αφού, όπως προκύπτει από τα συνημμένα στην προσβαλλόμενη απόφαση πρακτικά του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, ο εκκαλών δεν πρότεινε την εν λόγω ακυρότητα (άρθρα 170 παρ. 2 και 173 παρ. 1 του ΚΠΔ), β) ο πρώτος λόγος της έφεσης είναι επίσης απορριπτέος διότι με την κατά τα άνω εν μέρει επικύρωση του ως άνω Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν παραβιάστηκαν τα από τα άρθρα 1 παρ. 2 του Ν. 3251/2004, 6 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ δικαιώματα του εκκαλούντος-εκζητουμένου και γ) ο τέταρτος, τέλος, λόγος της έφεσης είναι απορριπτέος ως παντελώς αόριστος διότι δεν αναφέρεται σε τί συνίσταται η επικαλούμενη έλλειψη αιτιολογίας της εκκαλούμενης απόφασης. Έξοδα δεν επιβάλλονται κατά το άρθρο 37 του Ν. 3251/2004. Τέλος πρέπει να διαταχθεί η απόδοση της δυνάμει της ομοεκδοθείσης με αριθμ. 504/2005 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου νομίμως παρασχεθείσης εγγύησης σ' αυτόν που την κατέθεσε.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται μερικά την κρινόμενη από 4 Φεβρουαρίου 2005 και με αριθμ. 13/2005 έφεση του Reinhard Grundmann, Γερμανού υπηκόου και κατοίκου Ελλάδας (Γλυφάδα Αττικής – οδός Σολωμού αριθμ. 43).

Εξαφανίζει την εκκαλούμενη με αριθ. 3/2005 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών κατά το μέρος της, με το οποίο αποφασίστηκε μ' αυτή η εκτέλεση του με αριθμ. ER I GS 13455/04 και από 26-11-2004 Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης του Πταισματοδικείου του Μονάχου και συγκεκριμένα κατά το μέρος του που αφορά την απάτη που φέρεται ότι τέλεσε ο εκκαλών-εκζητούμενος κατά το έτος 2003 στην Αθήνα εις βάρος της εταιρίας Geryline Participation Corporation, η οποία φέρεται ότι ζημιώθηκε κατά το ποσό των 1.500.000 Ευρώ.

Αποφαίνεται το Δικαστήριο τούτο να μην εκτελεσθεί το ως άνω Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για την ως άνω αξιόποινη πράξη της απάτης που φέρεται ότι τελέσθηκε στην Αθήνα κατά το έτος 2003 εις βάρος της παραπάνω εταιρίας.

Απορρίπτει κατά τα λοιπά την έφεση. Και,

Διατάσσει απόδοση κατατεθείσας εγγύησης 15.000Ευρώ στον καταθέσαντα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 19 Μαΐου 2005. Και,

Δημοσιεύθηκε, στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 20 Μαΐου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 1324/2005
 Το
 Δικαστήριο του Αρείου Πάγου
 Ε' Ποιν.Τμήμα-σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Γεωργίλη, Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Ναυπλιώτη, Πολύκαρπο Βούλγαρη, Δημήτριο Κιτρίδη – Εισηγητή και Αθανάσιο Μπρίλλη, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 20 Μαΐου και 27 Μαΐου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ανδρέα Ζύγουρα (λόγω κωλύματος του Εισαγγελέως) και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου, για να δικάσει την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου ALAIN GUTERMANN του EDUARD, Γάλλου υπηκόου, κατοίκου Γαλλίας και ήδη κρατουμένου στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως, κατά της υπ' αριθμ. 2/17-3-2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς. Το Συμβούλιο Εφετών Πειραιώς, με την ως άνω απόφασή του αποφάσισε την εκτέλεση του από 26-10-2004 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Συλλήψεως, που εκδόθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 013503011/6/28-10-2002 απόφασης του 12^{ου} Τμήματος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Παρισίων. Κατά της αποφάσεως αυτής, ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών, άσκησε, στο δικαστικό κατάστημα του Εφετείου Πειραιώς, την με αριθμό και ημερομηνία 1/17 Μαρτίου 2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, ενώπιον της Γραμματέως του Τμήματος Βουλευμάτων του Εφετείου Πειραιώς Κωνσταντίνας Κοντομιχάλου, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 610/2005.

Αφού άκουσε τον αυτοπροσώπως παραστάντα εκζητούμενο, μέσω της διερμηνέως Θεοδώρας Αντωνακοπούλου του Δημητρίου, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να γίνει τυπικώς δεκτή και να απορριφθεί κατ' ουσίαν η υπό κρίση έφεση.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή η υπό κρίση έφεση κατά της υπ' αριθμ. 2/2003 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, με την οποία αποφασίσθηκε η εκτέλεση του από 26-10-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, που εκδόθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 013503011/6/28-10-2002 αποφάσεως του 12^{ου} Τμήματος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Παρισίων, από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του Τμήματος αυτού, εναντίον του εκκαλούντος Alain Gutermann του Eduard, Γάλλου υπηκόου, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα και συνεπώς πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Επειδή από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται

και τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, σε συνδυασμό και με όσα εξέθεσε ο εκκαλών και ο παραστάς συνήγορος αυτού προφορικά στο ακροατήριο, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Με την εκκαλουμένη απόφασή του το Συμβούλιο Εφετών Πειραιώς αποφάσισε την εκτέλεση του από 26-10-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, που εκδόθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 013503011/6/28-10-2002 απόφασης του 12^{ου} Τμήματος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Παρισίων, από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του Τμήματος τούτου, εναντίον του εκκαλούντος Γάλλου υπηκόου, ο οποίος γεννήθηκε στο Metz της Γαλλίας την 12-8-1946 και ήδη κρατείται στη δικαστική φυλακή Κορνδαλλού, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 390/9-2-2004 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, με την οποία του επιβλήθηκε συνολική ποινή καθείρξεως επτά ετών, για τα εγκλήματα της συγκροτήσεως εγκληματικής οργανώσεως και της παραχαράξεως κατά συναυτουργία. Η κατά της παραπάνω αποφάσεως ασκηθείσα από τον εκκαλούντα έφεση εκδικάζεται ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών την 15-6-2005. Αυτός την 4-2-2005 φυλακίσθηκε προκειμένου να εκδοθεί στις γαλλικές αρχές, με την υπ' αριθμ. 951 ΦΕ 431/3-2-2005 εντολή συλλήψεως και κρατήσεως του Εισαγγελέως Εφετών Πειραιώς και την 21-2-2005 αποφυλακίσθηκε σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 1505 ΦΕ 431/21-2-2005 εντολής αποφυλακίσεως του παραπάνω Εισαγγελέως. Το εν λόγω ένταλμα εκδόθηκε προκειμένου ο εκκαλών να εκτίσει ποινή φυλακίσεως δύο ετών, που επιβλήθηκε σ' αυτόν με την υπ' αριθμ. 013503011/6/28-10-2002 απόφαση του 12^{ου} Τμήματος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Παρισίων, για τις πράξεις της δόλιας παραποιήσεως της αλήθειας σε έγγραφο καθ' υποτροπή και της παραποιήσεως και πλαστογραφίας επιταγής καθ' υποτροπή, που τέλεσε στο Παρίσι κατά το χρονικό διάστημα από το Νοέμβριο 2001 μέχρι το Δεκέμβριο 2002 και οι οποίες αφορούν στην έκδοση πλαστής εντολής μεταφοράς εμβάσματος ποσού 40.398,99 ευρώ και στην πλαστογράφηση (παραποίηση) τραπεζικής επιταγής ποσού 133.331,91 ευρώ. Οι πράξεις αυτές προβλέπονται και τιμωρούνται με ποινή καθείρξεως επτά ετών, από τα άρθρα 441-1, 441-10, 441-11, 132-8^A, 132-15 του Γαλλικού Ποινικού Κώδικα και L 163-3, L 163-5 και L 163-6 του Νομισματικού και Οικονομικού Κώδικα της Γαλλίας. Το ως άνω ένταλμα περιέχει όλα τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του ν. 3251/2004 στοιχεία, δεν αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, αφορά καταδίκη άνω των τεσσάρων μηνών, οπότε είναι σύμφωνο με τα άρθρα 5 και 10 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου και δεν συντρέχει καμία από τις προβλεπόμενες στα άρθρα 11 και 12 του ίδιου νόμου περιπτώσεις απαγορεύσεως της εκτελέσεως ή δυνατότητας να απαγορευθεί η εκτέλεση του εντάλματος για τις προαναφερόμενες πράξεις, οι οποίες έχουν τελεσθεί στην εκδώσασα αυτό χώρα την Γαλλία, που είναι κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και για τις οποίες επιτρέπεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος και δή χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιούν, αφού περιλαμβάνονται στο άρθρο 10 παρ. 2 στοιχ. κδ' του ίδιου παραπάνω νόμου. Κατά συνέπεια

συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παραπάνω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, γι' αυτό και το Συμβούλιο Εφετών Πειραιώς, το οποίο με την προσβαλλόμενη απόφασή του αποφάνθηκε υπέρ της εκτελέσεως εκείνου, μετά την ολοκληρωτική έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε στον εκζητούμενο με την υπ' αριθμ. 390/2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο νόμιμη απαλλαγή του, δεν έσφαλε και πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση ως αβάσιμη στην ουσία της. Έξοδα δεν επιβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 37 του ν. 3251/2004.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 17 Μαρτίου 2005 έφεση του ALAIN GUTERMANN του EDUARD κατά της υπ' αριθμ. 2/17-3-2003 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 25 Μαΐου 2005. Και,

Δημοσιεύθηκε, στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 27 Μαΐου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός 1325/2005
 Το
 Δικαστήριο του Αρείου Πάγου
 Ε' Ποιν.Τμήμα-σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Γεωργίλη, Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Ναυπλιώτη, Πολύκαρπο Βούλγαρη, Δημήτριο Κιτρίδη και Αθανάσιο Μπρίλλη - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 20 Μαΐου και 27 Μαΐου 2005, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ανδρέα Ζύγουρα (λόγω κωλύματος του Εισαγγελέως) και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου, για να δικάσει την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου KARL-HEINZ GONSIOR του HEINRICH, Γερμανού υπηκόου, κατοίκου Μονάχου Γερμανίας και ήδη κρατουμένου στη δικαστική φυλακή Κομοτηνής, ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Σαραντόπουλο, κατά της υπ' αριθμ. 58/19-4-2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Θράκης.

Το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, με την ως άνω απόφασή του αποφάσισε την εκτέλεση του με αριθμ. FR 85598/28-5-2004/4-6-04 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Συλλήψεως του Πρωτοδικείου Meaux Γαλλίας.

Κατά της αποφάσεως αυτής, ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών, άσκησε, στο Κατάστημα της Δικαστικής Φυλακής Κομοτηνής, την με αριθμό και ημερομηνία 60/20 Απριλίου 2005 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, ενώπιον του Διευθυντή της Δικαστικής Φυλακής Κομοτηνής Κωνσταντίνου Καμπάντα, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 817/2005.

Αφού άκουσε τον εκζητούμενο μέσω του διερμηνέως Γαβριήλ Μπουκουβάλα του Αστερίου και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να απορριφθεί η υπ' αριθμ. 24/20-4-2005 έφεση του εκζητουμένου κατά της υπ' αριθμ. 58/2005 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Θράκης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις», σε περίπτωση μη συγκατάθεσης του εκζητουμένου επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον εισαγγελέα κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα του άρθρου 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση ενώπιον του γραμματέα εφετών. Κατά δε την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, ο Άρειος Πάγος σε συμβούλιο αποφαινεται εντός οκτώ ημερών από

την άσκηση της έφεσης. Ο εκζητούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του είκοσι τέσσερις ώρες πριν από τη συζήτηση με μέριμνα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Εξάλλου, κατά το άρθρο 451 παρ. 1 του ΚΠΔ, που έχει εφαρμογή κατά το παραπάνω άρθρο 22 του Ν. 3251/2004 (αφού το τελευταίο αντικατέστησε, σύμφωνα με το άρθρο 38 του ίδιου Νόμου, το ταυτόριθμο άρθρο της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί εκδόσεως εγκληματιών του Ν. 4165/1962, όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, επιτρέπεται σ' αυτόν για τον οποίο ζητείται η έκδοση και στον εισαγγελέα, να ασκήσουν έφεση ενώπιον του ποινικού τμήματος του Αρείου Πάγου μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη δημοσίευση της απόφασης, για την έφεση συντάσσεται έκθεση από το γραμματέα εφετών, αποφαινεται δε ο Άρειος Πάγος, όπως ορίζει η παρ. 2 του ίδιου άρθρου μέσα σε οκτώ ημέρες. Από τις διατάξεις αυτές, που είναι ειδικές στη διαδικασία της απόφασης για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην περίπτωση που ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος και ορίζουν ότι η έφεση από τον εκζητούμενο ή τον εισαγγελέα κατά της απόφασης του συμβουλίου εφετών, ασκείται ενώπιον του γραμματέα εφετών, ο οποίος συντάσσει τη σχετική έκθεση, προκύπτει ότι, ενόψει και του επιδιωκόμενου σκοπού της ταχείας περατώσεως της διαδικασίας της απόφασης για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ο τρόπος αυτός της άσκησης της έφεσης είναι αποκλειστικός και δεν έχει εφαρμογή η γενική διάταξη του άρθρου 474 παρ. 1 του ΚΠΔ, που προβλέπει την άσκηση έφεσης και με δήλωση ενώπιον του διευθυντή των φυλακών, όπου κρατείται ο δικαιούμενος.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη από 20-4-2005 έφεση του εκζητούμενου αλλοδαπού (Γερμανού) υπηκόου KARL-HEINZ GONSIOR του HEINRICH, προσβάλλεται η με αριθμ. 58/18/19-4-2005 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Θράκης, με την οποία εκείνο αποφάνθηκε υπέρ της εκτέλεσης του με αριθ. FR 85598/28-5-2004/4-6-2004 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, που εκδόθηκε από τον Αντεισαγγελέα του Πρωτοδικείου Meaux Γαλλίας, κατά του εκκαλούντος. Η έφεση, όμως, αυτή, ασκήθηκε, με σχετική δήλωση και σύνταξη έκθεσης, ενώπιον του Διευθυντή της Δικαστικής Φυλακής Κομοτηνής στην οποία εκρατείτο και όχι ενώπιον του Γραμματέα του Εφετείου Κομοτηνής που εξέδωσε την ως άνω εκκαλούμενη απόφαση. Ο εκκαλών για να δικαιολογήσει τη μη νομότυπη άσκηση της έφεσης, ισχυρίζεται με το υπόμνημά του άγνοια, ως αλλοδαπού, των νόμιμων διατυπώσεων άσκησής της και μη ενημέρωσή του γι' αυτές από το Διευθυντή της Δικαστικής Φυλακής Κομοτηνής. Όμως, ο ισχυρισμός αυτός του εκκαλούντος είναι αβάσιμος και απορριπτέος, διότι η μη νομότυπη άσκηση της παραπάνω έφεσής του οφείλεται σε δικό του πταίσμα, αφού αυτός μπορούσε, απευθυνόμενος σε δικηγόρο, να ενημερωθεί για τις νόμιμες διατυπώσεις άσκησης της έφεσης και ότι είχε δικαίωμα να ζητήσει τη μεταγωγή του από

την ως άνω φυλακή, όπου εκρατείτο, ενώπιον του Γραμματέα Εφετών Κομοτηνής για τη νομότυπη άσκηση της έφεσής του ή να ασκήσει αυτή δι' αντιπροσώπου, σύμφωνα με το άρθρο 465 παρ. 1 του ΚΠΔ, όχι δε σε πταίσμα του Διευθυντή των Φυλακών, ως δημοσίου οργάνου, ο οποίος ήταν υποχρεωμένος να συντάξει τη σχετική έκθεση έφεσης, όπως του ζητήθηκε, έχοντας γενική σχετική αρμοδιότητα, σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο 474 παρ. 1 του ΚΠΔ, πράγμα το οποίο και έπραξε. Επομένως, εφόσον δεν τηρήθηκαν οι οριζόμενες από το νόμο διατυπώσεις άσκησης της, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 476 παρ. 1 ΚΠΔ, η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 20 Απριλίου 2005, με αριθμό 24/20-4-2005, έφεση του KARL-HEINZ GONSIOR του HEINRICH, Γερμανού υπηκόου, κατά της με αριθμ. 58/2005 απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Θράκης, με την οποία αυτό αποφάσισε την εκτέλεση του με αριθμ. FR 85598/28-5-2004/4-6-2004 ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης του Αντεισαγγελέως του Πρωτοδικείου Meaux Γαλλίας κατά του εκκαλούντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 25 Μαΐου 2005. Και,

Δημοσιεύθηκε, στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο, στις 27 Μαΐου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
